

TNT Post
Port betaald

Verenigingsperiodiek
voor tuin- en imkerleden

Bij-Zaken

25 jaar!

Amsterdamsche Vereniging tot Bevordering van de Bijenteelt

25e Jaargang No. 2

Zomer 2010

www.bijenpark.nl

Amsterdamse Vereniging tot Bevordering van de Bijenteelt (AVBB)

Voorzitter: M.J. Hoogendoorn
Penningmeester: R. Opdam
Secretariaat: K.M. van Ankeren
Bestuur: E. Pellinkhof
O. Eerland

Redactie: Ries Hoogendoorn
Ookmeerweg 174/8
1068 AV Amsterdam
020-6103401
avbb-rieshoog@hetnet.nl

Onze Website: **www.bijepark.nl**

Redactieleden: Eline Pellinkhof
Katinka van Ankeren
Gast column: Trudy Franc

Bij-Zaken verschijnt 4 keer per jaar

Verschijningsdatums: 1/3, 1/6, 1/9, 1/12

Kopij moet uiterlijk 1 week voor verschijningsdatum bij de redactie zijn

Stichting Bijepark Amsterdam (SBA)

Secretariaat: P.M. van der Zijden
Vrijzicht 149
1068 CJ Amsterdam

Voor de huur van een siertuin en de aan- of verkoop van huisjes kunt u zich schriftelijk wenden tot het secretariaat van de SBA.

Voor de huur van een tuin of imkertuin is het lidmaatschap van de AVBB vereist.

De Bij-zaken alweer 25 Jaar

Bij met het maken van het vorige nummer had er geen erg in, maar het blaadje Bij-zaken bestaat alweer 25 jaar! Het is iedere keer weer een wonder dat we dit blad vol krijgen met het nodige gebroddel. In 1985 begon J. Faas samen met G. de Winter, toen voorzitter van de vereniging, met ons blad. Het eerste jaar verscheen het dan ook 6x en er was zelfs een jaar dat het 7x verscheen, maar dat bleek al gauw te hoog gegrepen en men hield het toen maar op 4x per jaar. In '92 stond Ger er alleen voor. Dit vol te houden bleek wel moeilijk; het aantal nummers van Bijzaken liep toen ook terug naar 1x per jaar. Maar Ger de Winter bleef volhouden tot 2000. In 2001 werd het maken van Bijzaken overgenomen door P. Sagel die het stokje in 2003 overdroeg aan de volgende meerkoppige redactie: Eline, Ymetje, Hugo en Ries. In 2006 stopte Hugo met zijn werk en in 2008 stopte ook Ymetje ermee en kwam Katinka bij ons in de redactie om op onze vingers te kijken en onze woorden te kuisen. Er is ook wel eens een gat gevallen in de verschijning van ons blad. Zo mis ik de 14^e jaargang. Ik vermoed dat deze ook nooit is verschenen.

We zijn erg blij dat sinds kort Trudy Franc als gastcolumnist ons redactieteam is komen versterken. Haar eerste verhaal over het reilen en zeilen op het Bijenpark heeft u in de vorige aflevering al kunnen lezen. Ook deze keer heeft ze een heel grappig en herkenbaar stukje geschreven.

Dit scheelt ons weer een stukje minder speuren naar interessante artikelen. Want we zijn altijd op zoek naar kopij (vooral gericht op het plantengebeuren). Wat niet inhoudt dat we geen kopij binnen krijgen, maar er komt lang niet voldoende om zorgeloos Bij-zaken te kunnen vullen.

Wij hopen nog lang de Bij-zaken te maken, en als u op- of aanmerkingen op ons blad heeft; kom op, laat horen. We willen graag uw feedback en ideeën.
Ries

Heb je iets over, wil je iets kwijt?
plaats een **GRATIS** advertentie

Rob Saal heeft een honingslinger in de aanbieding.
020-4196163

Bijentafels

Kunstwerk van Frank Mandersloot, 2004

Verbeelding

Vier op elkaar gestapelde tafels, de onderste twee van beton en de bovenste twee van Azobe-hout. De onderste tafel staat beneden het wegdek niveau, ter hoogte van de verlaagde trambaan en -halte. De tafels verwijzen naar Amsterdam, de stad die op palen is gebouwd. De stapeling verbeeldt de verschillende niveaus in de openbare ruimte, van de verdiepte halte tot de hoge dijk waar de treinen op rijden. Ook in de opvallende draaiing ervan wordt de omgeving herhaald: de betonnen tafels volgen de richting van de gebouwen in de directe omgeving en de houten tafels staan in de abstractere noord-zuid as, alsof het lichtere hout een link legt met een symbolische richting en het concrete beton eerder verwijst naar de veel tastbaarder omgeving. Onder de bovenste tafel hangt een stalen rooster met daarop bijenkasten. De bijen vormen een extra verkeerslaag boven de kruising. De bijenkasten worden beheerd door imkers; in samenwerking met de stadsecoloog is een plan gemaakt voor een bloemrijke groenvoorziening in de omgeving. Het idee is dat de buurtbewoners, door bij te dragen aan de plantengroei en daarmee aan het welzijn van mens en bij, zich sterker verbonden zullen gaan voelen met deze plek. De kunstenaar heeft 9 jaar aan het project gewerkt.

Bijen en kunst

Het kunstwerk van Frank Mandersloot staat op een plaats die niet onmiddellijk met honingbijen wordt geassocieerd. Het toont een relatie tussen mens en natuur die zelfs midden in de stad aanwezig is. In de stad zijn bijen afhankelijk van mensen. Tegelijk zijn bijen ook een graadmeter voor de gesteldheid van de stad. Dat is een relatie waar we niet alle dagen bij stilstaan, maar die door specialisten verspreid over de hele wereld wordt onderzocht. Het gaat hier om de leefbaarheid van de stad. Niet de fysieke maar de mentale leefbaarheid, het gebied van de omgevingspsychologie. Kort gezegd komt het erop neer dat groen en bloemen een positieve invloed hebben op de geestesgesteldheid van mensen.

(uit: 'Voor de Bijen': Barometer voor leefmilieu)

De Bijen zijn dood

tekst Michel van Dijk

Freddy Kreiter, imker van imker-vereniging Waterland, houdt tegenwoordig zijn hare vast als hij tijdens de eerste lentedagen zijn bijenkasten openmaakt. Dit jaar was het opnieuw raak, zitten er normaal gesproken veertig tot zestigduizend bijen in een kast, nu zijn dat er niet meer dan tweehonderd. De rest is spoorloos verdwenen. Van de zeven bijenkorven die Kreiter bezit, heeft hij er daardoor nog maar één over, De rest van de bijen is dood. Oe verdwijnziekte, zo noemen imkers dat Niemand weer hoe het komt maar vermoedelijk is het een combinatie van de varaomijt en een nog onbekend virus die allebei de laatste jaren de Europese bijenkolonies het leven zuur maken. Een dodelijke combinatie, weet Kreiter. Het is geen leuk begin van het nieuwe jaar. Een jaar waarin Kreiter de nieuwe imker is van de bijen van de bijentafel aan het Rietlandpark. De vorige imker, Jos Helleman, is twee jaar geleden overleden en sindsdien is de bijentafel door geen enkele bij meer bezocht. Het bijenavontuur begon in 2004. Het leek beeldend kunstenaar Frank Mandersloot, de bedenker van het kunstwerk, een mooi idee om de gestapelde tafels te verlevendigen met levende have. De meeste imkers die hij van zijn plannen probeerde te overtuigen, vonden het een onverantwoorde lokatie om bijen te houden, maar Mandersloot hield vol. En Holleman wilde de uitdaging wel aangaan. Maar eigenlijk waren bijen op een zo dichtbij de snelweg gelegen plek vanaf het eerste begin geen succes, weet Kreiter die daar regelmatig met Holleman over heeft gesproken. Dat komt door de permanente stroom auto's die de hele dag de Piet Heintunnel in en uitrazen. De windturbulentie die deze autos teweegbrengen, stijgt en desoriënteert de bijen. Een deel ervan verdwaalt of wordt weggeblazen en voor een ander deel vormt de turbulentie een onneembare hindernis op weg naar de bloemen en planten in de buurt. De oversteek van de bijentafel naar de aan de andere kant van de snelweg gelegen spoorwegberm, die in het voorjaar vol staat met bloeiende en geurende brem, is voor de meeste bijen bijvoorbeeld niet te doen. Er is nog iets. Want de bijentafel is stuk. Zo doet de afstand bediening van de trap die naar de bijentafel leidt het niet naar behoren. Ook liggen de elektrische kabels, waarmee de hydraulische tafels waarop de korven staan kunnen worden aangestuurd, deels onder water. De situatie op de bijen tafel is momenteel onveilig, vertelt Hans Hasenbos, die sinds 2009 vanuit het stadsdeel Zeeburg projectleider is van de bijentafel. Niemand kan de tafels daarom nu betreden, ook de imker niet. Op dit moment heeft het stadsdeel een aannemer de opdracht gegeven de reparatie klus uit te voeren. Hoe lang dat gaat duren is niet duidelijk. Het is dus zeer de vraag of de bijentafel dit jaar nog nieuwe bijen gaat zien. Eerst moet de tafel worden gerepareerd en dan moet imker Kreiter ook nog voldoende bijen hebben om aan het werk te kunnen. Net als Holleman durft hij de uitdaging wel aan, maar niet tot in lengte van dagen. Hij geeft het experiment één of twee bijenseizoenen de kans. Als de bijen dan nog steeds hum draai niet kunnen vinden houdt het wat hem betreft op. En kunnen er geen bijen leven op de bijentafel.

Romke van de Kaa

Romke van de Kaa was 21 maart bij ons op het park om op zijn befaamde humoristische manier een lezing te geven. De belangstelling was enorm en het weer was prachtig, zodat we in de pauze buiten een drankje konden nuttigen.

10 en 11 juli - Landelijke Open Imkerijdag

Het tweede weekend van juli is het Landelijke Open Imkerijdag. Imkers stellen op zaterdag 10, op zondag 11, of het hele weekend hun bijenstal open om bezoekers te laten kennis maken met de bijenhouderij en wat het betekent om imker te zijn. De eerste Open Imkerijdag vond in 2006 plaats ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van de afdeling Driebergen-Doorn. In de jaren daarna spreidde de olievlek zich verder uit tot een regionaal gebeuren. In 2010 nemen her en der in het hele land imkers deel. Sommige bijenhouders bij elkaar in de buurt hebben een fietsroute langs elkaars bijenstanden uitgezet. De Nederlandse BijenhoudersVereniging (NBV) heeft ingezet van de Open Imkerijdag een landelijk evenement te maken en heeft aangesloten imkers opgeroepen deel te nemen, hetzij zelfstandig, hetzij gecoördineerd vanuit de lokale afdeling. Het doel van de dag is een kijkje in de keuken van een imker te geven. Bijenhouden is een zeer boeiende bezigheid met veel raakvlakken met de natuur. Het is vooral een bezigheid waar de meeste mensen geen weet van hebben: wat is een imker en wat bezielt hem of haar om met die bijen bezig te zijn? Bezoekers kunnen zelf ervaren wat het is om imker te zijn. Bijvoorbeeld door in het bijzijn van een imker een bijenkast open te maken en te zien hoe prachtig een bijenvolk functioneert, of door zelf honing te slingeren of een eigen honingpot te vullen. **Welke imkers deelnemen en waar die zich bevinden, is te vinden op de website van de Nederlandse Bijenhouders Vereniging: www.bijenhouders.nl onder 'Actueel'.**

Stuifmeel onder de loep - mei 2010

Benny Larivière: Vlaamse Imkerbond 2010/4

Uit diverse studies in o.a. Nederland, Frankrijk en Groot-Brittannië blijkt nu dat zelfs voldoende stuifmeel onvoldoende is. Het moet ook gediversifieerd zijn opdat de bijen een afdoend immuunsysteem zouden kunnen opbouwen. Reeds in 1952 verschenen in dit eigenste maandblad onderzoeksresultaten van de Zwitserse dr. Anna Maurizio (°1900 - †1993). Zij deed een studie naar de levensduur en ontwikkeling van bijen. Hier volgen enkele van haar bevindingen: Stuifmeel kan ingedeeld worden in drie groepen die in afnemende mate de ontwikkeling van de kransspieren bevorderen en de levensduur verlengen. Dit was een begin van de stuifmeelclassificatie waarop steeds verder geborduurd werd, maar die misschien onvoldoende wetenschappelijk getoetst is aan onze huidige kennis. -Jonge bijen krijgen vooral stuifmeel en hebben dus bovenvermelde eigenschappen. In een kast waarin broed aanwezig is, verminderen deze kenmerken geleidelijk en de bijen veranderen in haalbijen met een kort leven. Als om een of andere reden (moerloosheid, onvruchtbaarheid van de koningin, zwermneiging) het broedzetten stilt valt terwijl er overvloedig stuifmeel aanwezig is, verhoogt - door het verbruik van dat stuifmeel - de levensduur van de jonge bijen en bekomt men in volle zomer lang levende winterbijen. De levensduur van de bijen hangt dus niet alleen af van de tijd van het jaar maar kan veranderen volgens de toestand waarin de kolonie zich bevindt. Een kleine, zelfs kunstmatige onderbreking in de broedaanzet, brengt de bijen aanstonds in wintertoestand en maakt dat ze veel langer leven. Tot zover dit onderzoek. Ikzelf knoop hier alvast enkele bedenkingen aan vast: ten eerste dat de winterzit met langlevende bijen die het mogelijk maakt in onze streken als kolonie te overwinteren, niet ontstaan is nadat bijen naar onze streken migreerden, maar dat het een gedragspatroon betreft dat bijen voordien reeds toepasten, tijdens de zwermperiode bijvoorbeeld. Ten tweede kan men zich afvragen wat er gebeurt met een volk dat moerloos wordt en waar geen of onvoldoende stuifmeelvoorraad aanwezig is. Logischerwijze gaat dit volk ten onder nog voor een nieuwe koningin aan de leg is. 'De bijen zullen het stuifmeel wel gaan halen/ hoor ik al zeggen. Aan de bijen zal het inderdaad niet liggen, op voorwaarde dat het goede gevarieerde stuifmeel in voldoende hoeveelheid beschikbaar is, en daar knelt het schoentje meestal. Varroamijten, pesticiden of welke andere belager ook, zijn in dit geval niet eens nodig om het bijenvolk klein te krijgen. De 'lijnzaadmethode' uit de melkkartonfabriek zal ons, imkers, niet veel helpen.

Gevallen van astma en allerhande voedselallergieën zijn de laatste 30 jaar exceptioneel gestegen in onze westerse wereld. In een reportage zag ik hoe men op zoek ging naar de oorzaken van dit fenomeen, maar men vond geen eenduidige verklaring. Vooreerst is er het genetisch aspect: dergelijke allergieën zijn erfelijk door een gebrek in de genen. Maar dit kan pas een groei veroorzaken op lange termijn, en niet in een zo korte periode als een halve eeuw. Verder is er de luchtvervuiling waarmee veel bewoners van deze planeet te kampen hebben. Ook contact met agressieve producten en overdreven hygiëne zou de opperhuid beschadigen en het allergenen makkelijker maken om in ons lichaam te dringen. Zelfs onze moderne huizen bleken een veel grotere bron van allergieverwekkers te zijn dan de oude 'krotten' waar we nu onze neus voor ophalen, niet om te niezen deze keer. Ten slotte bleek dat mensen die vanuit primitieve omstandigheden in ijltijde 'gemoderniseerd' werden, beschikken over een teveel aan bepaalde antilichamen tegen bepaalde aanvallen waaraan ze nu niet meer blootgesteld werden. Deze antilichamen moesten dan maar iets doen voor de kost en veroorzaakten overreacties tegenover ongevaarlijke gasten. Gaandeweg begon ik een gelijklopend patroon te zien met de verdwijning ziekte bij onze bijen. Wij verarmen het genetisch materiaal door doorgedreven selectie. Onze bijen ademen dezelfde vervuilde lucht in als wij. Kwistig wordt er met zuren en bestrijdingsmiddelen omgesprongen tegen allerhande parasieten - en dit niet alleen buiten de kast! Onze bijen worden verplicht ondergebracht in de behuizing waarvan wij denken dat ze ideaal is (meestal wat comfortabel is voor ons) en veel historische parasieten zijn verdronken door exotischer varianten waartegen geen verdediging beschikbaar is, terwijl de 'oude' afweerstoffen lijdzaam toekijken.

Bijen doen ook wel eens een dutje

Bijen zijn, anders dan tot nu toe werd gedacht, geen automatische piloten die hun taak zonder slag of stoot uitvoeren. Net als apen hebben de dieren individuele belangen waarvoor ze opkomen. Dat ontdekte drs. Jan Blom van de Rijksuniversiteit Utrecht, toen hij bijen van 'rug-nummers' voorzag en hun gedrag bestudeerde. De promovendus keek met name naar het gedrag van de werksters van het bijenvolk.

"Bij de afwezigheid van de koningin kan een klein percentage van de werksters tot het leggen van eieren komen. Die taak vechten de bijen onderling uit in een concurrentiestrijd. Dominante werksters gedragen zich daarin anders dan niet-dominante werksters", aldus Blom. Zijn onderzoeksmethode is vrij nieuw. Onderzoekers hebben eigenlijk nog nooit gekeken naar het individuele gedrag van bijen. Zij gingen uit van de maatschappelijke norm dat alles wat je doet nut moet hebben. Daarom keken ze alleen naar de functies die groepen bijen van verschillende leeftijd in een kolonie vervullen. Blom bekeek het individuele gedrag nader en ontdekte dat dat niet altijd zo functioneel voor het volk is. Zo dachten onderzoekers bijvoorbeeld dat jonge bijen zich in de raten ophouden om ze schoon te maken. Kijk je beter, dan zie je soms rustig liggen luiere en slapen.

Rode bieten met verse gember en honing

750 gr rode bieten
1 eetlepel boter
30 gr verse gemberwortel geraspt
1 deciliter kippenbouillon
Zout en citroensap

De bieten schillen en in reepjes van drie bij drie millimeter snijden. De reepjes met de geraspte gember even in de boter aanzetten, de bouillon en de honing toevoegen en de bieten op een zacht vuur met de deksel op de pan in 25 minuten gaar laten worden. Op smaak maken met zout en peper. *Gebakken aardappels erbij, eet ze*

10% KORTING*
in onze Doe-het-zelf winkel

DAKBEDEKKING GEISERS **SANITAIR**
PVC LOODGIETERSBENODIGDHEDEN
KRANEN TOILETTEN **BOILERS** FITTINGEN
CV-KETELS AFSLUITMATERIAAL RADIATOREN

Kijk voor ons uitgebreide aanbod ook eens op:
www.plooyinstallaties.nl

PLOOY
LOODGIETERS | INSTALLATEURS | DAKDEKKERS

PLOOY. Altijd het beste advies!

45 jaar

* bij inlevering van deze bon

Over de brug rechts in de Badhoevelaan 13, Badhoevedorp
Winkel 020 358 1382 | Kantoor 020 659 3480

Vereniging van
hoveniers en
groenvoorzieningen

©MJH

Hoveniersbedrijf **TUINDORP** bv.

Nieuwemeerdijk 13
1171NA Badhoevedorp
Website: www.hoveniersbedrijftuindorp.nl
E-mail: info@hoveniersbedrijftuindorp.nl
Tel: 020-6192484 / Fax 020-6192012

AL MEER DAN 35 JAAR ERVARING IN AANLEG, ONDERHOUD EN RENOVATIE

Speciaal voor de bijenparken levering van grond, compost, zand e.d. zonder bezorgkosten. Wilt u ook profiteren van onze vakkennis & vakmanschap maak dan een vrijblijvende afspraak

Nieuwe woning...

Inwoners van Hellevoetsluis keken vreemd op toen ze zagen dat de brievenbus gekaapt is door een bijenvolk. De bus is volledig in beslag genomen door duizenden bijen. Mensen is gewaarschuwd uit de buurt van de brievenbus te blijven.

Een imker is gevraagd om de beestjes te verwijderen. *Algemeen Dagblad 17/05/10*

Landbouwkundige weerspreuken

Uit: "zeg het met bijen" van Paul Andriaensen

Mei koel en nat
Vult schuur en honingvat.

In juni veel regen
Komt wijngaard en bijen ongelegen.

Wanneer het regent in augustus
Regent het honing en melk.

RECHT VAN OVERPAD

Tuinieren is leuk. Het geeft veel voldoening en ontspanning; lekker in de aarde wroeten en de dingen van de dag even vergeten. Bezig zijn met je eigen stukje natuur. En dan... genieten van het resultaat. Heerlijk!

Toch is niet alles rozengeur en maneschijn. Het is soms zelfs kommer en kwel. Neem alleen maar eens de grondsoort. Wij van het Nieuwe Park tuinieren op zware klei. Heel zware klei. Als wij de grond willen ompspitten kunnen we met de schep soms alleen maar plakken klei afsnijden, van echt spitten is geen sprake. Een plantgat graven is een secuur werkje, niet omdat het zo nauw luistert voor de plant, maar omdat je met een beetje pech je schep verbuigt. Wij hebben er zelfs al eens een gebroken! Steek je te diep, dan zit je schep onherroepelijk vast. Je kunt niet eens met goed fatsoen schoffelen; de grond moet eerst bewerkt worden vóór je hem kunt bewerken. Voor dat doel kochten wij ooit een handig attribuut: een steel met twee horizontale grepen en onderaan vier tanden waarmee de grond 'makkelijk' omgewoeld kan worden. Werkt prima, maar wij moesten het binnen de kortste keren met nog maar drie tanden doen; een is door de klei verzwoegen. 's Zomers als het lang droog is geweest is het helemaal erg, dan heb ik liever een houweel dan een schep. Nee, bij ons geen lekker soepel veen zoals op het Oude Park, maar klei zo vet dat je er met gemak een heel servies van kunt boetseren. Als je een beetje aanleg hebt, kun je zo een plateelbakkerij beginnen. Kopjes, borden, schalen en vazen van eigen grond; geen Delftsblauw, maar bijgeel: "The Beecollection". Het verbaast me eigenlijk dat er nog niemand op het idee is gekomen. Het zou vast goed verkopen; tuiniers en imkers krijgen uiteraard 10 % korting. Wat pottenbaktafels, een oven, een loods vrijmaken voor de productielijn, een cursus pottenbakken voor de liefhebbers en niets staat een succesvolle onderneming in de weg...

Maar goed, voorlopig moeten we nog zwoegen en ploeteren in de klei. Wij wel. Maar dan komt er ineens een klein beestje. Dat kleine beestje, niet groter dan een centimeter of tien, graaft allemaal tunneltjes in die klei, heel erg veel tunneltjes. En zo af en toe komt dat beestje even boven om zijn werk te bekijken, laat een hoopje aarde achter en kruipt dan weer gauw verder de grond in. Het ziet er tamelijk slordig uit; niet zo leuk. Maar nou komt het... zo'n hoopje aarde is prachtige rulle, losse grond; van die mooie fijne aarde waar wij zo om zitten te springen! Zo mooi en rul als je in geen tuincentrum kunt kopen. En het is precies dezelfde grond waar wij zo mee worstelen! Hoe krijgen ie het voor elkaar? Waar wij ons puffend in het zweet werken, gaat zo'n klein molletje fluitend zijn gang. Nou weet ik wel dat de mol meer vernielt dan ons lief is, maar ik vind dit toch wel geweldig. Christine en ik hebben in het begin de mol nog proberen te bestrijden door klemmen te zetten. Zinloos, want een beetje mol laat zich door zo'n klem echt niet uit het veld slaan. Onze mol werkte de klemmen vakkundig de grond uit en we moesten oppassen er niet zelf in te trappen.

(Wie een klem zet voor een ander...) Niet meer doen dus. Wij geven de mol daarom maar het recht van overpad. Lekker de mol het zware werk laten doen. Moeten we hem alleen nog leren niet het gras te betreden en uitsluitend in de borders actief te zijn. Moet je zien wat een mooie grond we dan hebben. Leve de mol!

Agenda

(onder voorbehoud)

Tuinzondagen	Imkersoos
Meestal elke laatste zondag van de maand om 16.00 uur. Plaats: Museum NP	Elke 1^e zondag van de maand om 10.30 uur inloop met koffie. Aanvang: 11.00 uur. Plaats: Museum NP
<p><u>Tuinzondagen:</u></p> <p>29 augustus Film: Gipsy in the Flower 26 september Natuurfotografie 24 oktober Film: De groene hemel, de schooltuin van meester Bert</p> <p><u>Table d'hôte:</u></p> <p>zaterdag 19 juni vrijdag 9 juli zaterdag 31 juli</p> <p><u>Open dag:</u></p> <p>29 mei vanaf 14.00 uur</p>	<p>Cursus 2010</p> <p>Zaterdag 5 juni " Zaterdag 12 juni " Zaterdag 26 juni " Zaterdag 10 juli " Zaterdag 24 juli " Zaterdag 7 augustus " Zaterdag 28 augustus " Zaterdag 4 september eindles</p>